

Not: Bu yazının sonunda yer alan “Kurandaki Yöntem” kısmı aynı zamanda SALAT konusu ile ilgilidir; [salat inceleme tablosuna](#)” işlenmiştir.

2:61 Ve bir zamanlar yine siz: “Ey Musa, doğrusu biz bir tek çeşit yiyecekle yetinemeyiz, öyleyse Rabbine dua et de bize topraktan yetişen ürünler, sebze, salatalık, sarımsak, mercimek, soğan (gibi ürünler) çıkarsın” demiştiniz. [Musa]: “Daha hayırlı [ve onurlu] olan durumu daha aşağılık olanla mı değiştirmek istiyorsunuz? O halde utanç içinde Mısır’a dönün; orada istediğiniz şeylere kavuşabilirsiniz!” demişti. Böylece, onlara yoksulluk, düşkünlük damgası vuruldu ve Allah’ın gazabına uğradılar. Bütün bunlar, Allah’ın mesajının gerçekliğini inkar etmedeki ısrarları ve haksız şekilde Peygamberleri öldürmeleri yüzündendir: Bütün bunlar, [Allah’a] isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını ihlal etmedeki ısrarlarından dolayıdır. (Muhammed Esed Çevirisi)

Bu yazıda, yukarıdaki ayeti incelemeyeceğim. Konumuz; özelde Kuran çalışılarının genelde ise düşünce üreten faydalı işler yapmayı amaçlayan herkesin, bunları paylaştıkları platformlar konusunda yanlış bir yöntem izledikleri konusundaki tespitlerim; düşüncelerim. Ancak; biraz sonra paylaşacağım düşüncelerim için neden yukarıdaki ayeti başlangıç olarak seçtim; kısaca ondan bahsedeyim.

Kuran, “iyiler ve faydalı işler yapmak isteyenler” ile “çıkarıcılar ve bozguncuların” mücadelesini anlatır. Bir başka deyişle; yeryüzünde her zaman bu iki grup arasında bir mücadele olmuştur. Değişen sadece çağın bu mücadeleye giydirdiği değişik kılıflardır. Biz Kuran’ı “iyiye, doğruya, güzele” ulaşmak için okuruz. Ayetlerin “geçmiştekilerin masalları” olmadığını bildiğimizden dolayı her ayetin günümüz için bize hangi bilgiyi verdiğini düşünürüz. İşte, benim şu ana kadar bu bakış açısıyla yaptığım çalışmalarda Musa peygamber’in anlatısıyla çağımızla ilgili problemleri şu an için daha kolay eşleştirebiliyorum. O yüzden ayetteki **“ etestebdilûne-İlezi huve ednâ billezi huve hayr(un)(c)” ifadesi dikkatimi çekti: Hayırlı (özgürleştirici) olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz?** Ayette, kavmini özgürleştirmek için mevcut toplumdan uzaklaştıran Musa’dan

eskiye ait olan (belki de yeni ortaya çıkan) bazı şeyleri istediklerini görüyoruz. Çevirilerde geçen sebze isimlerinin sembolik olduğunu düşünüyorum ancak bu kavramlar Kuranda birer kez geçtiği için başka ayetlerdeki kullanımlarını karşılaştıramadım.

Örnek:

بَقْل / B-k-l

Allah buyurur ki: **وَبَقْلَهَا وَقْتَانِهَا**
baklasını, salatalığını, (2/Bakara
61). **بَقْل** kışta ne kökü ne de dalı ye-
şeren bitkidir. Bu kelimedenden bir fiil
türetilerek **بَقَلَ** denmiştir ki, yeşerdi
demektir. Buna benzetilerek **بَقَلَ وَجْهُ**
çocuğun yüzü açıldı denmiştir.
İbnu's-Sikkît de bu konuda **بَقَلَ نَابُ**
devenin dişi çıktı, deyiminin ol-
duğunu belirtmiştir.

أَبَقَلَ الْمَكَانُ yerin baklasının bollu-
ğunu ifâde eder ve **فَهُوَ مُبَقَّلٌ** de denir.

Örneğin, Müfredat'ta BKL kelimesinin daha sonradan bir
sebze türü anlamı aldığını veya Kuranda bir deyim olarak
kullanılmış olabileceğinin izlerini görüyorum.

Özet olarak söylemek istediğime gelirse: Kuran'ın çalışılması gereken bir kitap olduğunu

kavrayan ve özgürleşme yolunda adım atan bazı arkadaşların zamanla bir yanılsa düştüklerini düşünüyorum. Çalışmalarını daha etkili ve verimli kullanma fırsatı varken; beğeni, yorum, çok izlenme, daha çok geribildirim gibi sosyal medya argümlerinden etkilenerek bu platformları tercih etmeleri. Ne zararı var bunun diyecekleri hep birlikte “salatalık, sarımsak, mercimek, soğan” istemenin ne zararı var diye sorgulamaya çağırıyorum. Elbette ki bu ayet birebir benim bahsedeceğim konuya örnektir diye bir iddiam yok ama konumla en azından bazı nokalardan ilgisi olduğunu da düşünüyorum.

Sosyal medya vb. platformların kişisel bilgilerimizi nasıl kullandığına dair şu ironik örneği sanırım herkes biliyordur.

GOOGLE PİZZA, ARAMA MOTORUNUN GÜCÜ!

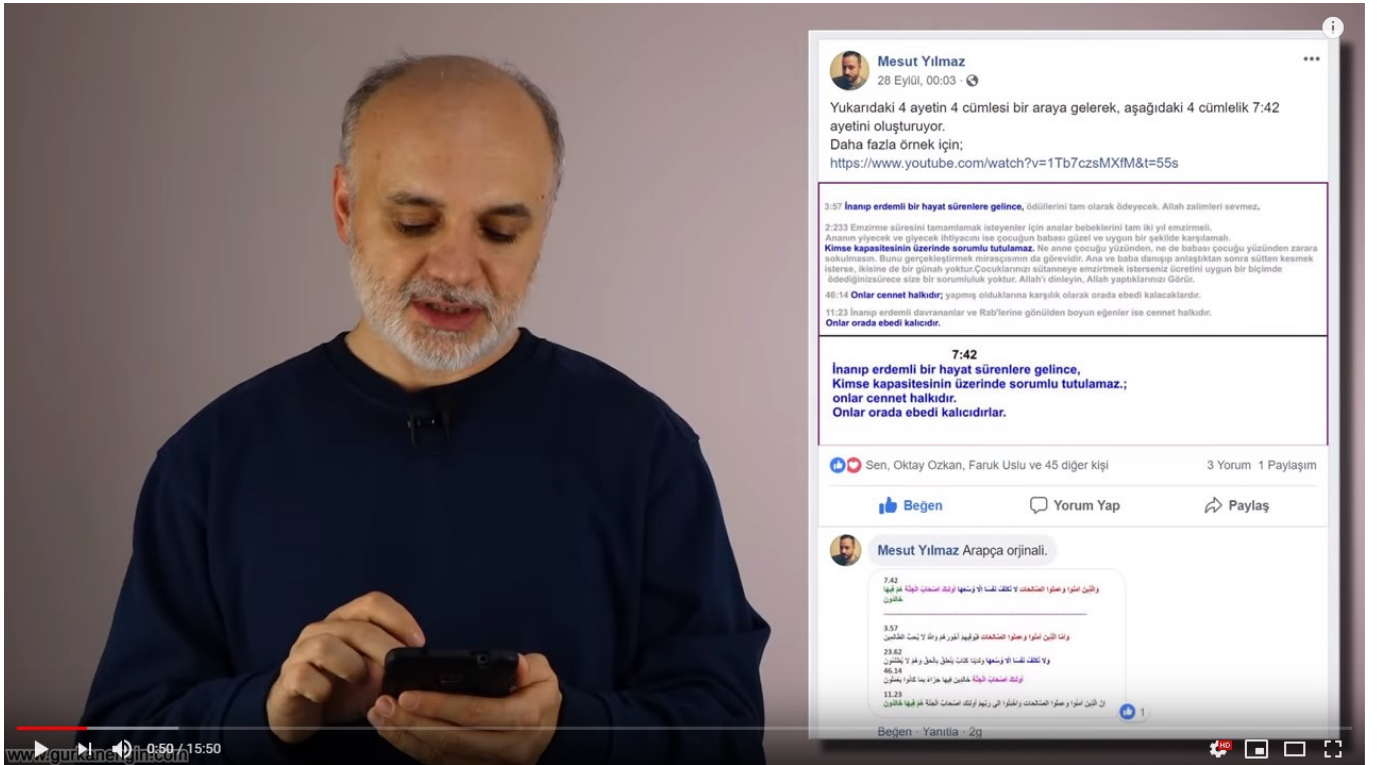
PİZZA SİPARİŞİ:

- Gordon Pizza mı?
- Hayır efendim Google Pizza!
- Yanlış numarayımış, kusura bakmayın.
- Hayır efendim numara doğru, Google Pizza! Google olarak Gordon Pizza'yı satın aldık.
- O zaman bir sipariş verebilir miyim?
- Her zamankinden mi efendim?
- Ne yani, ne sipariş edeceğimi biliyor musunuz?
- Elbette efendim. Son 5 keredir mantarlı, sosisli, sucuklu, kalın hamur istemiştiniz.
- Tamam o zaman, aynen öyle olsun!
- Size onun yerine kuru domatesli, biberli sebzeli pizza göndersek?
- Neden ki?
- Bakıyorum da kolesterolünüz 300'ün üzerinde, üreniz de yüksek.
- Nereden biliyorsunuz ki?
- Son check-up'ınız 15 gün önce imiş efendim, ona baktım.
- Tamam, anladık. Ama ben yine kendi siparişimi istiyorum. İlaçlarımı alıyorum zaten.
- Özür dilerim efendim, ilaçlarınızı da pek almıyorsunuz. 30 tabletlik kolesterol ilacınızı alalı 90 günü geçmiş.
- Sonra tekrar aldım, hem size ne?
- Sonra tekrar almamışsınız efendim, kredi kartı harcamalarınıza baktım.
- Yahu nakit aldım. Onun kaydı yoktur.
- Nakit te almış olamazsınız 45 gündür bankadan nakit çekmemişsiniz.
- Belki bir başka nakit kaynağım var, onu nereden bileceksiniz?
- Olamaz efendim. O zaman vergi kaçırıyorsunuz demektir. Gelir vergisi beyanınızda başka bir nakit gelir görünmüyor.
- Yuh be!
- Sadece size yardım etmek istiyoruz efendim, bir kötü niyet yok.
- Biliyor musun? Artık gına geldi. Çekeceğim gidicem dünyanın ücra bir köşesine, ne internet, ne Google kafamı dinleyeceğim. Yeter be!
- Biraz zor efendim.
- O niye ki?
- Pasaportunuzun süresi dolmuş. :))

Yöntemsel Yanlışlıklar

1-Bilgileri bulunamaz/zor bulunur hale getirmek

Kuran çalışmasının yapacağı en büyük hata, paylaşımlarını sosyal medya da yaparak bulunurluğu azaltmasıdır. Çünkü bulunurluk birlikte çalışma demektir; çalışma “birlikte” olursa ilerleme sağlanabilir. Bilgileri “zor bulunur” hale getirmek yapılacak en büyük kötülüklerden birisidir. Örneğin X bir bilginin siz, bir kitapta olduğunu bilerseniz; ihtiyaç duyduğunuzda gider o kitabın ilgili sayfalarına bakarsınız. Şu bilgiyi gidin fbbook sayfasından bulun demek bir başka deyişle “bulamayın, bulmak için saatlerinizi harcayın” demektir.

Gürkan Engin kanalında yer alan bir [videoda](#), bahsettiği konu kapsamında Mesut Yılmaz'ın Facebook'ta bir çalışması olduğunu ve o çalışmanın altında yorum olarak da detaylı bilgiler verdiğinden” bahsediyor. Yani konuyu merak eden bir araştırmacı isek önce o kişinin profili açık değilse kişisel bilgilerimizi verip üye olacağız; sonra o kişiyi bulup “arkadaş” olarak ekleyeceğiz; sonra onun bizi kabul etmesini bekleyeceğiz; sonra sayfasında aşağıya kayarak

o paylaşımı bulacağız (arama butonu olmadığı için bu bazen çok çok uzun sürebiliyor) ve okuyacağız. Ne yaptık? Hem kişisel bilgilerimizi teslim ettik hem de zamanımızı gereksiz yere fazladan harcadık... Oysa; Gürkan Engin şöyle diyebilseydi ne güzel olurdu: Mesut Yılmaz isimli arkadaşın çalışması şu kitapta/şu dergide şu makalede/şu web sitesinde şu linkte vb..

Bugün bir çok platform veritabanı kopyalanabilir blog sayfası imkanı veriyor; neden böyle bir sayfa açılmıyor da yazılar sosyal medyaya konuluyor? En azından hem facebook'a aynı zamanda da blog'a koyulabilir.

2-Bilgileri geçici platformlarda saklamak

Sosyal medya vb. platformların veritabanlarına asla ulaşamazsınız. Veritabalarına ulaşamayacağınız platformlarda bilgileri saklamak ahmaklık değil de nedir? Bilgilerinizi en azından kendinize ait basit bir web sitesinde tutarsanız, kalıcı bir iş yapmış olursunuz. Hatta yazılarınızı dijital platforma güvenmeyerek kağıda basmanız ve klasörleyerek saklamanız en akıllıcası.

3-Video yapmak

Video faydasızdır demiyorum. Elbette ki faydaları vardır. Ancak Kuran çalışılarının bulgularını yazmayıp **SADECE** video yapmalarını ANLAYAMIYORUM.

Bazıları okumayı sevmez... Ama "oku" hitabıyla başlayan el-Kitab'ın muhatabı iseniz okumanın önemini kavramak zorundasınız. Asıl olan, öncelikli olan "yazı" dır. Amacımız hoşça vakit geçirmek değil! Bu şuna benzer: Önce tezi yazarsınız, tez hocanız tarafından "tamamdır" denilince bir sunum hazırlar ve onsu sunarsınız. Asıl olan yazılı tez metnidir. Sunum, tezi okumayı kolaylaştırır; önemli noktaları vurgular. Arkasında yazılı bir tez yoksa o sunumu hiç bir jüri dikkate almaz. Tıpkı bunun gibi, bir çalışmayı video ile anlatmak istiyorsanız öncelikle o çalışmayı yazılı hale getirmelisiniz.

Bu konuda yine Gürkan Engin'den bir örnek vermek istiyorum. Kendisi teknik olarak kaliteli ve içerik olarak da, gayet güzel videolar yapıyor. Videolarında bol bol hadis kitaplarından referanslar veriyor. Mesela Buhari'nin falan konulu babında falan sayfaya, İbn-i Mace'nin şu babında şu sayfaya bakın diye kitaplara atıf yapıyor. Düşünelim... Gürkan Engin, bu

alışmaları yaparken elinde kitaplar değil de on binlerce dakikadan oluşan video kayıtlar olsa idi ne yapardı? Kaç saat video izleyip tam da kendisine lazım olan kısımları tespit edebilirdi?

Tekrar ediyorum, video çalışmalara karşı değilim ancak önceliğin her zaman için “yazmak” olduğunu düşünüyorum. Bunu ihmal ettiğimiz ve önemini unutturduğumuz oranda sadece izleyen ve düşünmeyen insanların sayısı artacak. izleneceksiniz, çok izleneceksiniz ama bir yorum yazılıp geçilecek. Videonuzun altı “yorum” çöplüğüne dönecek.

Bir örnek daha vereyim. Bundan 4 yıl öncesinde bir arkadaş “salat” ile ilgili bir video çekip facebook’ta paylaşmıştı. O yıllarda “salat” konusunu alışmıyor olduğum için videoyu üstünkörü izleyip kapatmıştım. Bildiğiniz gibi son zamanlarda yoğun olarak “salat” konusunu çalışıyorum. 4 yıl önce yayınlanan o videoda hatırımda kalan bazı argümanlara şu an ihtiyaç duydum. Ama video ortada yok. Koyan arkadaş hatırlamıyor. Sayfasının alt kısımlarında kaybolmuş gitmiş. Videodaki kişiler o uzun videoda boşa konuştular, zamanlarını boşa harcadılar. kaybordu gitti. Eğer önceliğini “konu hakkında bir makale yazmak” olarak belirlese idi ve o yazıyı kalıcı bir internet platformuna koysaydı şu an ihtiyaç duyduğum o konuya ulaşabilecektim.

İnsanları ne yazık ki, en azından daha kolay bulunabilen ve nispeten biraz daha kalıcı platformlara video yüklemeye dahi ikna edemiyorum. Cep telefonu ile Facebooktan canlı yayın yapıyorsun, bari kaydı sonradan bir kanal açıp Youtube’a koy dediğim bir kişiye laf dahi anlatamadım...

Çünkü o anda izlenmek, o anda beğenilmek, hemen geribildirim/tartışma çok cazip.Bunu itiraf etmiyorlar ama durum bu!

4-ÖZETLE; OKLUğA ALDANMAK

102:1- oğaltma yarışı sizi oyaladı

102:2 -Mezarlara varıncaya (ölünceye/etkisizleşinceye) kadar...

İnsan elbette sesine karşılık ses duymak ister. Bin bir emekle ürettiği düşüncelerini bir diğerine ulaştırmak ister. Ne var ki, yukarıda yazdığım “bulunamaz olma, boşa emek harcatma, kişisel verileri kaptırma” gibi riskleri almamızın esas sebebi galiba “çokluğa aldanmak”... İnsanlar “çok abone/çok takipçi”, çok beğeni, çok yorum gibi “hızlı” geri bildirimlere aldanıyor olsa gerek. Oysa Kuran bizi “geçici menfaatler” konusunda uyarmıyor mu? Bunlar tastamam dün-ya hayatının menfaatleridir. (dün-ya; geçici olan; geçici menfaatler) Oysa bizim hedefimiz ahira’dır; kalıcı olandır.

Sosyal medya’da bir yazınızın altına 100 beğeni geldi ise bu neyi gösterir? Hiç bir şeyi göstermez. Eskiden sadece “beğeni” butonu varken bir ölüm haberini beğendiklerini unutmayın...

Yorum, hiç bir faydası olmayan bir eylem. Yapan açısından da yapılan açısından da. Bugün pek çok düşünce üreten insan maalesef yazmayı bırakıp sosyal medya mecrasına kayıyor. Neden? Bol yorum, bol beğeni vb. Henüz anlamadılar; çok yorum/çok beğeni/ çok etkileşim = Hedeflenen sonuç asla değil! Çünkü siz, düşünen insan arıyorsunuz. Bu ortamdan düşünce Ç.I.K.M.A.Z!

Paylaş ve rahatla!

Bu güzel yazıyı okumanızı tavsiye diyorum. İyi ki sitesine koymuş, kendisini sosyal medyada da takip ediyorum ancak bu güzel yazı sitesinde olmasa size ASLA bulup sunamayacaktım!

<http://www.sinancanan.net/paylas-ve-rahatla/>

Ne yapalım, bu teknolojiden faydalanmayalım mı,

kullanmayalım mı?

Bir kağıdın sol yanına sosyal medya kullanımın size kazandırdıklarını bir başka deyişle olmasaydı kaybedeceklerinizi, sağ yanına da tüm kişisel verilerinizi teslim ettiğinizi an be an izlendiğinizi yazın. Mizanın hangi tarafı ağır geliyorsa onu yapın! Neyi neyle değişiyorsunuz ve bu ticaret karlı mı? Karar sizin...

KURAN'daki Yöntem

Bu ayetler “Kuran’ı çalışma YÖNTEMİ ” ile ilgili.

58:11 Ey inanıp güvenenler! Size toplantılarda (meclis) “Yer açın!” denince yer açın ki Allah da size yer açsın. “Kalkın!” (nüşuz) denince de kalkın ki Allah, içinizden inanıp güvenenler ile kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah, yaptıklarınızın iç yüzünü bilir.

58-12 Ey inanıp güvenenler! Elçiyle özel görüşme yapacağınız zaman, bu görüşmeden önce **sadaka (DOĞRULAMA) gönderin. Bu, sizin için daha hayırlıdır ve daha temizdir. Eğer bulamazsanız Allah bağışlar, ikramda bulunur.**

58-13 Yapacağınız özel görüşmeden önce DOĞRULAMA sizi rahatsız mı etti? Madem YAPAMADINIZ; Allah da bu konudaki tevbenizi kabul etti; öyleyse SALATI AYAKTA TUTUN, ARININ, Allah’a ve elçisine boyun eğin. Allah, yaptıklarınızın iç yüzünü bilir.

Özetle; Elçi Kuran dersi veriyor. Dersi insanların boş sözlerle bölmemeleri, çalışmanın sağlıklı ilerlemesi için bir yöntem sunuluyor. Ayette geçen “SADAKA” para/mal vb emtia değil. Bildiğimiz “doğrulama” kelimesi. SADAKA kelimesi dilimize “birisine verilen iyilik amaçlı

karşılıksız para/mal” anlamı ile geçmiş. Oysa bu ayette öyle bir anlam yok. Kuran dersi anlatanın DOĞRULAMA yapması isteniyor? Bazıları 12’deki ayetin 13 ile nesh edildiğini söylüyor. Allah neden 1 ayet önce “sadaka verin” deyip bir sonraki ayette “affetim vermeyin” desin?

Ayeti şöyle anlıyorum:

Ayetteki tüm kelimeleri derinlemesine incelemedim. Meclis kelimesinden kastedilen tam olarak nedir, “elçi ile özel görüşme” olarak çevrilen kısmın tam kapması nedir gibi konulara fazla vakit ayırmadım. Ama “AKİMUSSALAT”ın SALAT’I AYAKTA TUTMAK , ve ATUZZEKATIN ARINMAYI SAĞLAMAK olduğunu artık biliyoruz. Bu üç ayette bir yöntem sunulduğu kanaatindeyim.

Örneğin; şehir bölge planlamacılarının olduğu ve şehrin yapılaşma sorunlarının tartışıldığı bir toplantıya, sırf konuya ilgi duyduğu için katılan bir şehir sakini sadece dinleyici olarak katılmalı. Kendisine eğer özel olarak bir fikir sorulmadıysa, YORUM dahi yapmamalı. (Kendisine belki “senin bir vatandaş olarak görüşlerin nedir?” diye sorulabilir; o zaman bilgilerini paylaşmalı.) Elbette ki o da o şehirde yaşıyor, yapılaşma hakkında bazı fikirleri vardır. Ama onun yapacağı yorumların bu teknik toplantıya özel bir katkısı yok. YORUM yapacaksa önce kendisini tanıtmalı. Şehir bölge planlaması hakkında ne biliyorsun, daha önceki çalışmaların ne? Sonradan katılacak kişilere eğer bu şartlar ağır geldi ise, çekinmelerine gerek yok, bu kural “ilerleme” için zaruri. Yoksa bilen ile bilmeyen birbirine karılır, konuyu bilen/çalışmış kişilerin vakti toplum adına heba olur. Öte yandan konuya dahil olmakta fayda görüyorlarsa “çalışmaya ve konu hakkında bilgi sahibi olmaya devam etsinler, gerekli şartlara ulaştıklarında elbette onlarda konuya dahil olacaklar.”

Konuyu baştaki konu ile bağlayacak olursam: Herkes sosyal medyada. Herkes sadece paylaşarak, izleyerek, takip ederek, yorum yaparak bilgi sahibi. Büyük bir curcuna var ortada. Bir firmanın instagram hesabındaki bir paylaşımı görüp alta yorum olarak “telefon numaranızı alabilir miyim acaba?” yazan binlerce insan var maalesef (bio denilen kısma bakıp bilgileri alamıyor) ; insanlar hazırcılığa, kolaycılığa , HIZ’a o kadar alıştırdı ki, çok sıradan beyin aktivitelerini maalesef düşünmek sanıyor. Toplum mühendisleri kimin hangi olaya hangi tepkiyi vereceğini sizden kişilerin kendisinden daha iyi biliyor.

Tahribat çok büyük. Bu tahribatı önlemek için neler yapılabilir, bilmiyorum.

Ek: Selim Çalışkan'ın güzel yorumunun sadece yorum olarak kalmasına gönlüm elvermedi:

Murat Yatağanbaba'nın bir makalesi var... Diyor ki, Tanrı'nın Ulağı (nebiullah) bugün gelseydi telefon, televizyon, internet vb. kullanırdı, elçiliğini bu kanallar üzerinden yapardı. Öyle ya, bu kadar büyük olanaklarla bir anda milyonlara ulaşmak varken karşısına aldığı yüz, iki yüz kişiyle niye uğraşsın? Öyle değil işte, öyle değil! Ulak kesinlikle bu kanalları kullanmazdı. Veya belki de, kullansa da kullanmasa da hata yapmış olurdu. Belki de bu yüzden bize asla ulak gelmeyecek.

Masonlar hiç kimseyi telefonla, Skype'la falan masonluğa almazlar. İlle törenlerine katılmak zorundasınız. MESCI'lerine gideceksiniz, özel GİYSİ'leri giyeceksiniz ve giriş TÖREN'ine katılacaksınız. Orada yeni yoldaşlarınızın yüzlerini göreceksiniz, ellerini sıkacaksınız, kürsüye geçip sözler vereceksiniz ve kürsüye geçen önderden bir şeyler dinleyeceksiniz. Başka türlü olmaz. Masonlar bu yöntemde ısrarcılar çünkü yüz yüze iletişimdeki farkı biliyorlar. Bir gruba bağlanma psikolojisini biliyorlar. Uzaktan iletişim ortamlarında sözün değerinin azaldığını biliyorlar. Ulaklar masonlardan daha cahil, daha az zeki değillerdi.

Bu demek değildir ki interneti hiç kullanmayalım. Elbette kullanacağız ama akıllıca kullanacağız. Ekmek bıçağıyla adam öldürülebiliyor diye bıçakları yasaklayacak değiliz. Batı, kredi kartını ve internet bankacılığını bizden önce kullanmaya başladı ama kağıda basılı kredi kartıyla sipariş formlarını hala kullanıyorlar. E-posta varken mektubu hala kullanıyorlar. İş görüşmeleri bizde de zorunlu olmadıkça telefonla yapılmaz. Çünkü onun yeri ayrı, öbürünün yeri ayrı. İnterneti İYİ yapan şeyler var ve bu şeylerden ötürü interneti davamız için kullanabiliriz. Telefonu iyi yapan şeyler var, yüz yüze görüşmeyi de gerekli kılan şeyler var. Ve evet, "sosyal medya" denen lağım çukurunu da iyi yapan şeyler var. Ama bu yazıda

örneklendiği üzere, orada elinize megafonu alıp insanlara Kuran dersi veremez, başı ve sonu olan bir ahlaki öğretiyi aşılayamazsınız. O amaca hizmet etmez. Yanlış anlaşılma riskini göze alarak İncil’den bir alıntı yapmak istiyorum: “İncilerinizi domuzların önüne atmayın.”

Kuranincelemesi.org ve ben kaç kere yazdık... Kaç kişiye söyledim ve söylemekten bıktım artık. Sosyal medya böyle kullanılmaz. Youtube böyle kullanılmaz. Anlamıyorlar. Başa dönüyoruz durmadan. İşte yine döndüm başa, Allah’ım sabır ver.

1) Sosyal medya “özgür” değildir. Twitter, Facebook vb. özel şirketlerdir. Para kazanmakla SINIRLANMAMIŞ amaçları vardır. Modern, seküler anayasalara göre şirketler amaçlarını kimseyle paylaşmak zorunda değiller. Ve bunlar özel şirketler oldukları için onların kurallarına uymak zorundasınız. Yani yalnızca onların doğrularına ve yanlışlarına, yani onların ahlaklarına uyduğunuz sürece sizin orada bulunmanıza izin verirler. Bunun gerçek yaşamdaki karşılığı özel bir kütüphanede araştırma yapmak veya bir kafeteryada arkadaş toplantısı yapmak veya bir konferans salonunu kiralamaktır. Asla size olanak sağlamak gibi bir zorunlulukları yoktur. Tipinizi beğenmedikleri için sizi içeri almayabilirler ve bunun için size hesap vermezler. Konferansta söylenenler hoşlarına gitmediği zaman konferansı durdurup kalabalığı dışarı çıkarabilirler. Mantıklı olun: Allah’ın Ulağı böyle ortamlarda çalışmak ister miydi? Kuran’da Muhammed’e bu konferans salonlarında ders vermemesini söyleyen ayet var; arayın, bulun. Bu ortamlardan atıldığınızda, o güne dek yapmış olduğunuz yatırım boşa gidecektir. Orada birlikte olduğunuz insanlara yeniden ulaşıp “başka bir salonda buluşalım” diyemeyeceksiniz. Yazdıklarınızı kurtaramayacaksınız. Bu yüzlerce kez yaşandı, sayısız örneği var, haberleri aratın. Üstelik bunu yaparken adil olma gibi bir sorumlulukları da yok. Top onların, istedikleri an sizi oyundan atarlar. Oyundan atılmadan önce içeriği taşıyayım deseniz yine altyapı buna izin vermiyor.

Eğer atılmaktan korkarak kendinizi sansürlemeye başlarsanız işte bu düşüşünüzün başlangıcı olacaktır. Çünkü size sunulan kolaylığı veya egonuzu okşayan ilgiyi yitirmemek için doğru bildiklerinizden ödün vermeye başlayacak ve kendinizi sınırlarınızı sürekli esnetirken bulacaksınız.

2) Sosyal medyada sürekli gözetim altındasınız. Bu gözetimle karşılaştırıldığında caddedeki MOBESE çok masum kalır. Buralarda insanlara bir şeyler öğretmeye veya tartışmaya çalıştığınızda, yanınıza topladığınız insanları da bu haksızlığa maruz kalmak zorunda bırakırsınız. Kuran’da Muhammed’e dinleyicilerin her hareketinin aleyhlerine kullanılmak

üzere kaydedildiği ortamlarda ders vermemesi öğütlenmiştir. Ve Muhammed'e dost gibi görünen kötü niyetli kişilerin bu gözetleme ortamlarını da kuracakları haber verilmiş, Müslümanlar bu konuda uyarılmışlardır. Ayetleri arayın, bulun.

3) İnternette insanlarla bir araya gelip eğitim veya tartışma yürütebileceğiniz en sağlıklı ortamlar forum siteleri ve e-posta gruplarıdır. İsteyen herkes gözetlemeden ve denetimden uzak, güvenli ve kendi yasalarıyla yönetilen bir forum sitesi açabilir. İsteyen herkes aynı işi görecektir bir e-posta grubu kurmak için Yahoo veya Gmail gibi tekel şirketlerin sunduğu olanakları kullanabilir. İstemiyorsa elle bir araya getirilmiş bir e-posta adres defteri oluşturarak sosyal medyada yürüttüğü eğitimi ve tartışmayı buradan yürütebilir.

Buralardaki potansiyeli görmeniz için size üç örnek vereceğim:

- Donanımhaber forumlarındaki "Dünya Petrol Krizi" başlığı: Yıllarca sürmüş ve konuyla ilgili Türkiye'de benzeri olmayan değerli bilgilerin ve fikirlerin derlendiği bir tartışma arşivine dönüşmüştür. Hemen şimdi birinci sayfadan başlayarak kitap okur gibi okuyabilirsiniz. Sosyal medyada bunu ya-pa-maz-sı-nız.
- Wowturkey forumundaki Güç ile Global Sermaye Arasındaki Savaş başlığı. DH'deki başlık kadar bilgi-yoğun olmasa da önemli fikirler bildirildi ve 12 yıldır sürüyor.
- Edip Yüksel'in "Running Like Zebras" kitabı. Kitap, başta bir e-posta grubunda tartışılanlar olmak üzere derlenmiş yazışmalardan oluşuyor. Yüksel bu konuyu FB gibi yerlerde tartışmış olsaydı tartışmayı kitaplaştırmak ve daha fazla insanın yararına sunmak korkunç derecede zor olacaktı.

Eğitim ve tartışma dışında amaçlarınız var ise, örneğin sizi daha önce tanımayan kişilere ulaşmak istiyorsanız kendinize özel bir internet sitesi açabilirsiniz. Sitenin içeriğini siz belirleyeceğiniz için hiçbir şirketin keyfine, bozuk ahlakına secde etmek zorunda kalmazsınız. İçerik hükümetler için sakıncalı olacaksa başınıza gelecek en kötü şey sayfanın erişime engellenmesi veya alan adı sözleşmesinin iptal edilmesidir. Bu durumda farklı bir alan adına geçiş yaparak erişilebilir durumda kalabilirsiniz. Örneğin Gürkan Engin bunu yapmış, yazılarını koyacağı bir site açmış. Ama bir süre sonra siteyle ilgilenmeyi bırakıp yalnızca Youtube videoları üretmeye başladı. Facebook sayfasına, sitesine koyduğundan daha çok yazı koymaya başladı. Oysa daha doğru davranış şöyle olmalıydı: Asıl içeriği siteye koymalıydı. Yaptığı videolar asıl içeriği destekleyecek nitelikte veya bu içeriğin bir özeti biçiminde olmalıydı. Yani insanları asıl içeriğe, yani ağırlığı olan söze çağırmalıydı. FB veya Twitter'ı da bu asıl içeriğe çağırmak için kullanmalıydı. FB'de kaçınılmaz olarak tartışma ortamı oluşacaktır. Bu tartışmaya katılımı da FB dışı ortamlarda sunduğu verilere yönlendirmekle

sınırlı kalmalıydı. Murat Yatağanbaba da internet sitesi olan bağımsız bir yazardı. Kendisine sitesini kapatıp FB'ye yüklenmenin yanlış bir karar olduğunu söyledim, gerekçelerimi uzun uzun sundum. Ne yazık ki anlar görünmedi. Ondan sonra da binlerce takipçisi olduğundan ve kimsenin kitaplarını okumadığından yakındı. Şaşırtıcı değil. Aynı kişinin yukarıda alıntıladığım şeyi söylemesi de şaşırtıcı değil.

4) Yazarak tartışmanın (eşzamanlı olmayan tartışmanın) sözlü tartışmaya (eşzamanlı tartışmaya) üstünlükleri:

- Dilediğiniz zaman, hazırlanacak zamanınız olduğunuzda konuşursunuz.
- Düşünerek konuşur, hata yapmazsınız. Eksiksiz konuşursunuz. Yanlış anlaşılımları önlersiniz.
- Dinleyicilerin sözlerinizi kaydetmesi, kopyalaması, sözleriniz içinde arama yapması, hızlıca gözden geçirmesi, arşivlemesi kolay olur. Videolarda ve ses kayıtlarında “dizin” yapamazsınız.
- Zamanla ilgili bir sorunuz olmaz. Kaç yıl geçerse geçsin mezarda değilseniz birikimden bir kaynak olarak yararlanabilir veya tartışmayı sürdürebilirsiniz. 2013 yıllarında bir araya gelip sonra dağılan 114 topluluğunun internet forumunda “Salat” başlığı altında tartışılıp unutulmuş şeyleri, birinin arşivinde kayıtlı olduğu için üzerinden yıllar geçtikten sonra okuma olanağım oldu.

FB, Twitter gibi ortamlar hızlarından dolayı eşzamanlı tartışma sayılır, yazarak tartışma sayılmaz.

Konuyla ilgili ödev: “Republic of Letters” (Mektup Cumhuriyeti) diye bir şey var, araştırın, ufkunuz genişlesin.

5) Yukarıdaki gerekçeleri sunduğunuzda “ama telefon çok kolay”, “ama zamanımız olmuyor” gibi olumsuz tepkiler alıyorsanız ve çağrınıza karşılık bulamıyorsanız geri adım atmayın. Kaybeden siz olmazsınız, onlar olurlar. Çünkü onlar hemen gelivereni, kolay olanı (Kuran’da ara: dünya, acele) istiyorlar. Siz ise görece ağır ve kalıcı olanı (Kuran’da ara: ahira, beka) istiyorsunuz. Gerçekçi olun. Sosyal medyanın zehirli konforundan sıyrılmayı, ellerindeki aptal kutusunu bir kenara bırakmayı göze alamayanlar altı yüz sayfalık kitabı düzenli çalışacaklar, yokuşu çıkacaklar, Allah için canlarını ve mallarını tehlikeye atacaklar mı sanıyorsunuz?

Okumazsanız çok şey yitireceğiniz birkaç kısa yazı:

<https://cokus.wordpress.com/2013/05/26/gozetleme-toplumu/>

<http://www.akademidergisi.com/2014/05/facebook-gercek-sahibi-mark-zuckerberg-siyonist-ya-hudi-mossad-cia-gizlenen-gercekler.html>

<http://www.ianwelsh.net/the-telecom-revolution-is-primarily-authoritarian/>
/watch?v=DIGdWsxHJIM

Bu yazı da konu ile ilgili :

• [Hamdolsun ne demek?](#)